סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה
ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם
ועלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן
ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם וכניהם
וטפם ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני
לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי אם כמות
כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם
לא יהוה שלחני ואם בריאה יברא יהוה ופצתה
האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם
וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה
את יהוה ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם ותפתח הארץ את
פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר
לקרח ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם חיים
שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל
וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו פן
תבלענו הארץ ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת
וידבר יהוה אל משה לאמר אמר
אל אלעזר בן אהרן הכהן ורם את המחתת מבין
השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקועי פחים
צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו
לאות לבני ישראל ויקח אלעזר הכהן את מחתות
הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח
זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר
אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה
ביד משה לו
וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל
אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה וידי בהקהל
העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
כסהו הענן וירא כבוד יהוה ויבא משה ואהרן אל
פני אהל מועד וידבר יהוה אל משה
לאמר הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע
ויפלו על פניהם ויאמר משה אל אהרן קח את
המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
ויכפר על העם ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר
המגפה ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע
מאות מלבד המתים על דבר קרח וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאתם
לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב
על מטהו ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי
מטה אחד לראש בית אבתם והנחתם באהל
מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה והיה
האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי
את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם
וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם
מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית אבתם
שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם
ויניחו משה את המטות לפני יהוה באהל העדת
ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה
פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויציץ ציץ
ויגמל שקדים ויצא משה את כל המטות מלפני
יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו
ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני
העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלנתם
מעלי ולא ימותו ויעש משה כאשר צוה יהוה
אתו כן עשה
ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הנה
אבדנו כלנו אבדנו כל הקרב הקרב אל משכן
יהוה ימות האם תמנו לגוע ויאמר
יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו
את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון
כהנתכם וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב
אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני
אהל העדת ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא
ימותו גם הם גם אתם ונלוו עליך ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם
ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת
המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל ואני
הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל
לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל
מועד ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת
מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת
וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת
תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה
ולבניך לחק עולם זה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל
אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש
יהיה לך וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני
ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק
עולם כל טהור בביתך יאכל אתו כל חלב יצהר
וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
לך נתתים בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו כל חרם
בישראל לך יהיה כל פטר רחם לכל בשר
אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה
הטמאה תפדה ופדויו מבן חדש תפדה בערכך
כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה
הוא אך בבכור שור או בכור כשב או בכור עז לא
תפדה קדשים הם את דמם תזרק על המזבח ואת
חלבם תקטיר אשה לריח ניחוח ליהוה ובשרם
יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה
כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל
ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם
ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך
ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק
לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
ישראל ולבני לוי הנה נתתי כל
מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל מועד ולא יקרבו עוד
בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות
ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו
עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה כי את מעשר בני ישראל אשר
ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על
כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו
נחלה
ויבר יהוה אל משה לאמר ואל הלוים תדבר
ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את
המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר
ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה
מן היקב כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל
ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן
מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו ממנו ואמרת אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן
וכתבואת יקב ואכלתם אתו בכל מקום אתם
ובתיכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
מועד ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את

חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר לא עלה עליה על ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף
את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה
על פרשה ישרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני
תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב והשרף אתה יכבס בגדיו
במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחקת עולם הנגע במת לכל נפש
אדם וטמא שבעת ימים הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר כל הנגע
במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את
משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל
כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו
זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל
וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל אשר יגע
על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת ימים ולקחו לטמא מעפר
שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי ולקח
אזוב וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל
כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע
בעצם או בחלל או במת או בקבר והזה הטהר על
הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום
השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי
נדה לא זרק עליו טמא הוא והיתה להם לחקת
עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה
יטמא עד הערב וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
והנפש הנגעת תטמא עד הערב
ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר